

פרשת השבוע מספרת לנו כיצד יוסף חוזה את הרעב במצרים בפתרון חלומו של המלך פרעה. איך הופך יוסף מעבד לשר הטבחים לאחראי על מניעת הרעב הגדול במצרים. יוסף באמצעות תוכנית חומש שכללה חיסכון לטווח ארוך ושיטות שימור מתקדמות של הזרעים מצליח להעביר את מצרים בשלום בשבע שנות הרעב.

רעב אצל בני אנוש בעולם קורה בגלל חוסר מזון שעיקרו מיני דגן. כאשר האסמים והממגורות ריקים ואין אמצעי תחבורה יעילים כדי לשנע מזון ממקום למקום, סכנת הרעב גדלה. הרעב מביא לנדידת עמים מן הישימון אל שטחים נושבים, והוא משמש עילה למלחמות ולהשחתת המידות.

כיצד שימר יוסף את הזרעים לזמן ארוך ?

שמענו לאחרונה על-כך שבקטורה שבאזור עין גדי הצליחו להנביט זרע תמר שהשתמר מימי המרד הגדול במצדה במשך כאלפיים שנה. לאמיתו של דבר המשימה הקשה היא לשמור על הזרע שלא ייפגע מתנאי מזג האוויר ומחרקים. תנאים שונים גורמים להנבטה של זרעים שונים. החיטה צריכה תנאים של לחות חושך ומכת קור כדי לנבוט. חיטה שנשמרה בתנאים לא טובים עלולה לנבוט טרם זמנה. ציפורים וחרקים רבים מחפשים את הזרעים כמזון עשיר. זרע התמר שהשתמר במצדה, זכה להשתכן בתנאי יובש מוחלט ולפני כחודש הצליחה מדענית להנביט אותו. לדקל הזכרי הצעיר קראו מתושלח, וכעת מחפשים לו שידוך מתאים.

רש"י מסביר לנו כיצד שימר יוסף את הזרעים.

קישורים:

על עץ התמר העתיק: <http://israblog.nana10.co.il/blogread.asp?blog=771819&blogcode=12898551>